

U S T A W A

z dnia 30 maja 2008 r.

o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206, z 2017 r. poz. 1089, 2201.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady wspierania działalności innowacyjnej poprzez:

- 1) udzielanie kredytu technologicznego przez banki kredytujące i premii technologicznej przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 2) nadawanie przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego;
- 3) pomoc udzielaną w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki, ustanawianych przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) badania – badania naukowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 oraz z 2015 r. poz. 249 i 1268);
- 2) bank kredytujący – bank udzielający kredytu technologicznego w związku z umową zawartą z Bankiem Gospodarstwa Krajowego;
- 3) działalność innowacyjna – działalność polegającą na opracowaniu nowej technologii i uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług;
- 4) inwestycja technologiczna – inwestycję polegającą na:
 - a) zakupie nowej technologii, jej wdrożeniu oraz uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych, w stosunku do dotychczas wytwarzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, towarów, procesów lub usług albo
 - b) wdrożeniu własnej nowej technologii oraz uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych, w stosunku do dotychczas

wytwarzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, towarów, procesów lub usług;

- 5) jednostka naukowa – jednostkę naukową w rozumieniu art. 2 pkt 9 lit. a–e ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 6) kredyt technologiczny – kredyt udzielany przedsiębiorcy przez bank kredytujący na realizację inwestycji technologicznej, który jest częściowo spłacany w formie premii technologicznej, do wysokości i na warunkach określonych w ustawie;
- 6a) rozporządzenie Komisji nr 651/2014 – rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1);
- 7) mały przedsiębiorca – małe przedsiębiorstwo w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 8) mikroprzedsiębiorca – mikroprzedsiębiorstwo w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 9) nowa technologia – technologię w postaci prawa własności przemysłowej lub wyników prac rozwojowych, lub wyników badań przemysłowych, lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, która umożliwia wytwarzanie nowych lub znacząco ulepszonych, w stosunku do dotychczas wytwarzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, towarów, procesów lub usług;
- 10) prace rozwojowe – prace rozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 11) premia technologiczna – kwotę przyznawaną przedsiębiorcy przez Bank Gospodarstwa Krajowego, na zasadach określonych w ustawie, na spłatę części kapitału kredytu technologicznego w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020;
- 12) przedsiębiorca – przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 13) średni przedsiębiorca – średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 14) udział własny – udział przedsiębiorcy w finansowaniu inwestycji technologicznej pochodzący ze środków innych niż środki kredytu technologicznego lub środki uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z

udzieloną pomocą publiczną, w szczególności w formie kredytów, gwarancji lub poręczeń, na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku;

15) środki trwałe – środki trwałe w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.¹⁾).

16) (uchylony)

17) przychody netto – przychody bez podatku od towarów i usług.

2. Ilećroć w ustawie jest mowa o fakturach, należy przez to rozumieć także inne dowody księgowe o równoważnej wartości dowodowej.

Rozdział 2

Udzielanie kredytu technologicznego i premii technologicznej

Art. 3. 1. Kredyt technologiczny jest udzielany przez bank kredytujący mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy posiadającemu zdolność kredytową.

2. Udzielanie kredytu technologicznego oraz premii technologicznej następuje zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 651/2014 oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi wydatkowania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Premia technologiczna stanowi regionalną pomoc inwestycyjną w rozumieniu art. 14 rozporządzenia Komisji nr 651/2014 oraz pomoc na usługi doradcze na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu art. 18 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

3. Kredyt technologiczny nie może być udzielany:

1) (uchylony)

2) (uchylony)

3) (uchylony)

4) (uchylony)

5) beneficjentowi pomocy publicznej w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.²⁾).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166 i 1333.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

4. Kredyt technologiczny nie może być udzielany na zakup, leasing lub wynajem środka trwałego, w którym została wdrożona nowa technologia będąca przedmiotem inwestycji technologicznej finansowanej za pomocą kredytu technologicznego.

5. (uchylony)

5a. (uchylony)

6. Oprocentowanie kredytu technologicznego nie może być wyższe niż średnie oprocentowanie pozostałych kredytów inwestycyjnych udzielanych przez bank kredytujący.

7. Warunki udzielania kredytu technologicznego, w szczególności prowizje i opłaty, nie mogą być mniej korzystne niż warunki proponowane przy udzielaniu przez bank kredytujący innych kredytów inwestycyjnych.

8. (uchylony)

Art. 4. 1. Udział własny przedsiębiorcy realizującego inwestycję technologiczną w finansowaniu tej inwestycji nie może stanowić mniej niż 25% wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6.

2. Rozpoczęcie realizacji inwestycji technologicznej może nastąpić po dniu wpływu wniosku o przyznanie premii technologicznej do Banku Gospodarstwa Krajowego.

3. (uchylony)

4. Inwestycja technologiczna jest utrzymywana na obszarze, na którym została zrealizowana, przez co najmniej 3 lata od dnia jej zakończenia, pod rygorem zwrotu przez przedsiębiorcę wypłaconej premii technologicznej wraz z odsetkami, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 83 z 27.03.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 1, str. 339, z późn. zm.). Przez obszar, na którym inwestycja technologiczna została zrealizowana, należy rozumieć obszar należący do województwa lub podregionu lub do m.st. Warszawy według podziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Art. 5. 1. Wniosek o udzielenie kredytu technologicznego przedsiębiorca składa do banku kredytującego.

2. Bank kredytujący zawiera z przedsiębiorcą warunkową umowę kredytu technologicznego albo przyznaje promesę kredytu technologicznego. Bank kredytujący uzależnia zawarcie warunkowej umowy kredytu technologicznego albo wystawienie promesy kredytu technologicznego od posiadania przez przedsiębiorcę zdolności kredytowej na potrzeby kredytu technologicznego.

3. Przedsiębiorca składa do Banku Gospodarstwa Krajowego wniosek o przyznanie premii technologicznej, do którego dołącza warunkową umowę kredytu technologicznego albo promesę kredytu technologicznego. Wniosek o przyznanie premii technologicznej jest równocześnie wnioskiem o dofinansowanie projektu, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. poz. 1146, z późn. zm.³⁾).

4. (uchylony)

Art. 6. (uchylony)

Art. 7. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Bank Gospodarstwa Krajowego przyznaje promesy premii technologicznej do wyczerpania środków przewidzianych na udzielanie premii technologicznych określonych w Programie Operacyjnym Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020.

4. (uchylony)

Art. 8. 1. Bank kredytujący zawiera z przedsiębiorcą, któremu przyznał promesę kredytu technologicznego, umowę o udzielenie kredytu technologicznego po otrzymaniu informacji z Banku Gospodarstwa Krajowego o uzyskaniu przez przedsiębiorcę promesy premii technologicznej.

2. (uchylony)

3. Bank Gospodarstwa Krajowego zawiera z przedsiębiorcą umowę o wypłatę premii technologicznej, która jest równocześnie umową o dofinansowanie projektu w rozumieniu art. 2 pkt 26 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 378, 1130 i 1240.

3a. Bank Gospodarstwa Krajowego zawiera umowę o wypłatę premii technologicznej nie później niż do końca okresu obowiązywania mapy pomocy regionalnej na lata 2014–2020, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. (uchylony)

10. (uchylony)

11. (uchylony)

Art. 9. 1. (uchylony)

2. Kredyt technologiczny jest częściowo spłacany w formie premii technologicznej udzielanej na zasadach określonych w ustawie.

2a. Spłata, o której mowa w ust. 2, następuje na wskazany przez bank kredytujący rachunek służący do spłaty kredytu technologicznego udzielonego przedsiębiorcy, do wysokości części kapitału kredytu pozostającej do spłaty na dzień wypłaty premii technologicznej.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Premia technologiczna dla celów podatku dochodowego od osób prawnych oraz podatku dochodowego od osób fizycznych jest traktowana jako zwrot przedsiębiorcy wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Art. 10. 1. Wysokość premii technologicznej nie może przekroczyć:

- 1) kwoty 6 mln zł;
- 2) limitów pomocy publicznej na inwestycję dla mikroprzedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy, lub średniego przedsiębiorcy, określonych w przepisach

wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w odniesieniu do wydatków, o których mowa w ust. 5, oraz 50% wartości wydatków, o których mowa w ust. 6, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Premia technologiczną mogą być objęte, pomniejszone o podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, udokumentowane zapłaconymi fakturami, wydatki, o których mowa w ust. 5 i 6, poniesione po dniu wpływu wniosku o przyznanie premii technologicznej do Banku Gospodarstwa Krajowego.

3. Premia technologiczna przeznaczona na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 5, wraz z wszelką inną pomocą, w tym pomocą *de minimis*, udzielaną na pokrycie tych samych wydatków, oraz pomocą na tworzenie miejsc pracy w ramach inwestycji technologicznej, nie może przekroczyć limitów pomocy publicznej na inwestycję określonych dla mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

4. Premia technologiczna przeznaczona na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 6, wraz z wszelką inną pomocą, w tym pomocą *de minimis*, udzielaną na pokrycie tych samych wydatków, nie może przekroczyć 50% wartości tych wydatków.

5. Wydatkami przeznaczonymi na realizację inwestycji technologicznej są ponoszone przez przedsiębiorcę realizującego tę inwestycję, niezbędne do jej realizacji, wydatki na:

- 1) zakup nieruchomości niezabudowanej lub zabudowanej, w tym zakup prawa użytkowania wieczystego, pod warunkiem że:
 - a) przedsiębiorca przedstawi operat szacunkowy sporządzony przez uprawnionego rzeczoznawcę majątkowego potwierdzający, że cena nabycia nie przekracza wartości rynkowej tej nieruchomości określonej na dzień nabycia,
 - b) przedsiębiorca przedstawi opinię rzeczoznawcy budowlanego potwierdzającą, że nieruchomość zabudowana może być używana w określonym celu, zgodnym z celami projektu objętego wsparciem, lub określającą zakres niezbędnych zmian lub ulepszeń,

- c) w okresie 10 lat poprzedzających datę nabycia tej nieruchomości, jej zakup nie był współfinansowany ze środków unijnych ani z krajowych środków pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*,
 - d) nieruchomość będzie używana wyłącznie do celów inwestycji technologicznej;
- 2) zakup, wytworzenie, a także koszty montażu i uruchomienia nowych środków trwałych innych niż określone w pkt 1, z wyłączeniem środków transportu nabywanych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w sektorze transportu;
- 3) zakup używanych środków trwałych, a także koszty montażu i uruchomienia używanych środków trwałych innych niż określone w pkt 1, z wyłączeniem środków transportu nabywanych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w sektorze transportu, pod warunkiem że:
 - a) cena nabycia używanych środków trwałych nie przekracza ich wartości rynkowej określonej na dzień nabycia i jest niższa od ceny podobnych nowych środków trwałych,
 - b) sprzedający złoży oświadczenie określające podmiot, od którego nabył środki trwałe, oraz miejsce i datę ich zakupu,
 - c) w okresie 7 lat poprzedzających datę nabycia środków trwałych ich zakup nie był współfinansowany ze środków unijnych ani z krajowych środków pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*;
- 4) zakup robót i materiałów budowlanych w celu budowy lub rozbudowy budynków, budowli lub ich części;
- 5) zakup wartości niematerialnych i prawnych w formie patentów, licencji, know-how oraz nieopatentowanej wiedzy technicznej, jeżeli wartości niematerialne i prawne spełniają łącznie następujące warunki:
 - a) będą wykorzystywane wyłącznie do celów inwestycji technologicznej,
 - b) będą podlegać amortyzacji zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - c) będą nabyte na warunkach rynkowych od osób trzecich niepowiązanych z nabywcą,
 - d) będą stanowić aktywa przedsiębiorcy, który zrealizował inwestycję technologiczną, oraz będą przez niego wykorzystywane przez co najmniej 3 lata od dnia jej zakończenia;

6) pokrycie kosztów związanych z najmem lub dzierżawą gruntów, budynków i budowli lub ich części, poniesionych do dnia zakończenia realizacji inwestycji technologicznej, pod warunkiem że umowa najmu lub dzierżawy będzie zawarta na okres co najmniej 3 lat od przewidywanego terminu zakończenia realizacji inwestycji technologicznej.

6. Do wydatków na realizację inwestycji technologicznej zalicza się także wydatki ponoszone na wykonane przez doradców zewnętrznych studia, ekspertyzy, koncepcje i projekty techniczne, niezbędne do wdrożenia nowej technologii w ramach inwestycji technologicznej.

7. Środki trwałe, o których mowa w ust. 5, muszą być powiązane ze sobą funkcjonalnie i służyć do realizacji inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym.

8. Łączna wartość wydatków, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 6, nie może przekroczyć 10% łącznej wartości wydatków, o których mowa w ust. 5 i 6.

Art. 11. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje premię technologiczną na spłatę części kapitału kredytu technologicznego na wskazany przez bank kredytujący w umowie kredytu technologicznego rachunek służący do spłaty kredytu technologicznego udzielonego przedsiębiorcy. Rachunek ten wskazany jest również w umowie o wypłatę premii technologicznej.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego wypłaca premie technologiczne do wysokości limitu środków na ten cel ustalonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na dany rok budżetowy.

3. W przypadku wyczerpania środków w ramach limitu, o którym mowa w ust. 2, Bank Gospodarstwa Krajowego wstrzymuje wypłaty premii technologicznych i wznawia je w terminie 14 dni od dnia otrzymania od ministra właściwego do spraw gospodarki informacji o zwiększeniu limitu.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

Art. 11a. Bankowi Gospodarstwa Krajowego z tytułu przyznania premii technologicznej w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–

2020 przysługuje zwrot kosztów określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego jako Instytucję Zarządzającą dla Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020 oraz Instytucję Zarządzającą dla Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna na lata 2014–2020.

Art. 12. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego zawiera umowę z bankiem kredytującym, określającą zasady współpracy, zgodną z wzorem zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, przewiduje w szczególności obowiązek przekazywania przez bank kredytujący informacji i dokumentów niezbędnych do wypełnienia przez Bank Gospodarstwa Krajowego obowiązków sprawozdawczych i kontrolnych wynikających z przepisów dotyczących udzielania pomocy publicznej oraz przepisów dotyczących wydatkowania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 12a. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, warunki udzielania kredytu technologicznego oraz premii technologicznej przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie budownictwa okrętowego, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielanej pomocy z prawem Unii Europejskiej.

Art. 13. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do udzielania kredytu technologicznego oraz czynności związanych z wykonywaniem umowy kredytu technologicznego, w tym do ustanawiania zabezpieczeń, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.⁴⁾).

2. Nie narusza tajemnicy bankowej, o której mowa w art. 104 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, udostępnianie przez Bank Gospodarstwa Krajowego informacji stanowiących tajemnicę bankową, związanych z przyznawaniem i wypłatą przez Bank Gospodarstwa Krajowego premii technologicznej, instytucjom uprawnionym do przeprowadzania kontroli oraz organom ochrony prawnej uprawnionym do uzyskania takich informacji na podstawie odrębnych przepisów.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513 i 1634.

Rozdział 3

(uchylony)

Rozdział 4

Status centrum badawczo-rozwojowego

Art. 17. 1. Przedsiębiorca niebędący instytutem badawczym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1095), prowadzący badania lub prace rozwojowe, może uzyskać status centrum badawczo-rozwojowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Status centrum badawczo-rozwojowego może uzyskać przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „przedsiębiorcą”:

- 1) którego przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej:
 - a) 5 000 000 złotych oraz którego przychody netto ze sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, stanowią co najmniej 20% przychodów netto albo
 - b) 2 500 000 złotych i są niższe niż 5 000 000 złotych oraz którego przychody netto ze sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, stanowią co najmniej 70% przychodów netto;
- 2) który stosuje przepisy o rachunkowości;
- 3) który nie zalega z zapłatą podatków oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

3. Spełnienie kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się na podstawie sprawozdania z badania oraz zatwierdzonego przez organ zatwierdzający sprawozdania finansowego za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5.

4. Organem uprawnionym do nadawania przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego jest minister właściwy do spraw gospodarki.

5. Przedsiębiorca ubiegający się o nadanie statusu centrum badawczo-rozwojowego składa wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę firmy, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) numer REGON;
- 4a) numer w rejestrze przedsiębiorców;
- 5) dane dotyczące przychodów netto, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
- 6) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza następujące dokumenty:

- 1) (uchylony)
- 2) zatwierdzone, na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za rok obrotowy poprzedzający złożenie wniosku wraz z wyszczególnieniem przychodów netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;
- 3) sprawozdanie z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w pkt 2, zawierające informację o przychodach z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;

- 4) oświadczenie o niezaleganiu z zapłatą podatków dochodowych za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku;
- 5) oświadczenie o niezaleganiu z zapłatą podatku akcyzowego na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku;
- 6) oświadczenie o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku;
- 7) oświadczenie o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku;
- 8) w przypadku spółki handlowej powstałej w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji instytutu badawczego – informację o wysokości ulg podatkowych przysługujących temu instytutowi badawczemu w ostatnim roku obrotowym jego działalności;
- 9) sprawozdanie z działalności badawczej i rozwojowej za ostatni rok kalendarzowy, przekazane do Głównego Urzędu Statystycznego.

7. Spółka handlowa powstała w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji instytutu badawczego otrzymuje status centrum badawczo-rozwojowego na okres do dnia rozpatrzenia jej wniosku o nadanie tego statusu, bez konieczności zachowania warunków określonych w ust. 2.

8. Przepis ust. 7 stosuje się pod warunkiem złożenia przez spółkę wniosku w terminie 15 miesięcy od dnia przekształcenia. W przypadku gdy wniosek nie zostanie uwzględniony, spółka jest obowiązana do zapłaty podatków i opłat należnych za okres zwolnienia w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie wniosku.

Art. 18. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, nadania przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego, w przypadku gdy przedsiębiorca ten nie spełnia warunków, o których mowa w art. 17 ust. 2.

Art. 19. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał status centrum badawczo-rozwojowego, składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 2 miesięcy od zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy:

- 1) dokumenty, o których mowa w art. 17 ust. 6 pkt 4–9;

- 2) zatwierdzone, na podstawie przepisów o rachunkowości, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za ostatni rok obrotowy, z wyszczególnieniem:
 - a) przychodów netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych, klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej,
 - b) różnicy w stosunku do poprzedniego roku obrotowego w zakresie:
 - przychodów, o których mowa w lit. a,
 - wydatków na prowadzenie badań i prac rozwojowych,
 - stanu zatrudnienia na stanowiskach pracy związanych z prowadzeniem badań i prac rozwojowych;
- 3) sprawozdanie z badania sprawozdania, o którym mowa w pkt 2, zawierające informację o przychodach netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;
- 4) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.

2. (uchylony)

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o pozbawieniu przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego, w przypadku gdy:

- 1) przedsiębiorca nie spełni obowiązku, o którym mowa w art. 19 ust. 1;
- 2) analiza dokumentów złożonych na podstawie art. 19 ust. 1 wykaze, że przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 17 ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikaty o wydanych decyzjach w sprawie nadania i pozbawienia przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Art. 21. (uchylony)**Rozdział 4a****Pomoc udzielana w ramach programów w obszarze innowacyjności**

Art. 21a. Minister właściwy do spraw gospodarki ustanawia programy w obszarze innowacyjności gospodarki realizujące politykę innowacyjną państwa, dotyczące w szczególności:

- 1) innowacyjnych produktów, usług i rynków;
- 2) kompetencji proinnowacyjnych społeczeństwa;
- 3) kompetencji kadr w tworzeniu i zarządzaniu innowacjami;
- 4) umiejętności przedsiębiorców w zakresie ochrony własności intelektualnej;
- 5) internacjonalizacji działalności innowacyjnej;
- 6) powiązań między nauką a gospodarką.

Art. 21b. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela pomocy finansowej, w ramach programów ustanowionych zgodnie z art. 21a, z przeznaczeniem na:

- 1) pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe;
- 2) wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców;
- 3) wspieranie innowacyjności;
- 4) wspieranie klastrów innowacyjnych;
- 5) usługi doradcze;
- 6) wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych;
- 7) pomoc szkoleniową dla przedsiębiorców;
- 8) pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność.

Art. 21c. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, jest udzielana:

- 1) osobom fizycznym rozpoczynającym działalność w obszarze innowacyjności gospodarki;
- 2) przedsiębiorcom;
- 3) podmiotom statutowo działającym na rzecz innowacyjności gospodarki;
- 4) klastrów innowacyjnym;
- 5) partnerom społecznym i gospodarczym w rozumieniu art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 i 1475).

Art. 21d. 1. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, nie może być udzielona:

- 1) podmiotowi określonego w art. 21c pkt 1 lub przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu, systemowi bankowemu, karno-skarbowe albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych;
- 2) podmiotowi określonego w art. 21c pkt 2–5, niebędącemu osobą fizyczną, jeżeli członek jego organów zarządzających bądź wspólnik spółki osobowej został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, o których mowa w pkt 1;
- 3) podmiotowi określonego w art. 21c pkt 2–5, który:
 - a) posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych lub
 - b) pozostaje pod zarządem komisyjnym bądź znajduje się w toku likwidacji albo postępowania upadłościowego;
- 4) podmiotowi zbiorowemu, wobec którego sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić udzielenia pomocy finansowej podmiotom, o których mowa w art. 21c, jeżeli poweźmie uzasadnioną wątpliwość co do prawidłowego jej wykorzystania.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić udzielenia pomocy finansowej podmiotom, o których mowa w art. 21c, jeżeli prowadziłoby to do obejścia zasad udzielania pomocy, w szczególności dotyczących warunków podmiotowych, przeznaczenia, intensywności lub kwoty tej pomocy.

Art. 21e. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, jest udzielana w formie:

- 1) bezzwrotnego wsparcia finansowego;
- 2) pożyczek;
- 3) finansowania kosztów usług świadczonych przez usługodawców bezpłatnie lub za odpłatnością niższą od ceny rynkowej.

Art. 21f. 1. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, może być udzielana również przez podmiot działający na rzecz rozwoju innowacyjności, posiadający

potencjał kadrowy, techniczny i finansowy do realizacji programów ustanowionych zgodnie z art. 21a oraz doświadczenie w świadczeniu usług w zakresie innowacyjności.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany w drodze konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Ogłoszenie o konkursie, o którym mowa w ust. 2, zamieszcza się na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. W ogłoszeniu o konkursie, o którym mowa w ust. 2, określa się:

- 1) miejsce, formę i termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż miesiąc, licząc od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie,
- 2) tryb przeprowadzenia konkursu,
- 3) szczegółowe wymagania, o których mowa w ust. 1,
- 4) przedmiot konkursu, w tym zadania przewidziane do realizacji,
- 5) kwotę przeznaczoną na finansowanie konkursu

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnej organizacji i cele ustanowionych programów zgodnie z art. 21a.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje środki finansowe na organizowanie i finansowanie programów ustanowionych zgodnie z art. 21a.

Art. 21g. 1. Środki finansowe przeznaczone na organizowanie i finansowanie programów ustanowionych zgodnie z art. 21a są przekazywane podmiotowi działającemu na rzecz rozwoju innowacyjności, o którym mowa w art. 21f ust. 1, na podstawie umowy.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jakie środki finansowe zostały przyznane, i termin wykonania zadania;
- 2) wysokość przekazanych środków finansowych i tryb płatności;
- 3) warunki przekazania i rozliczenia środków finansowych;
- 4) zobowiązanie do poddania się kontroli;
- 5) zobowiązanie do zwrotu niewykorzystanej części środków.

Art. 21h. 1. Do wyboru podmiotów, którym zostanie udzielona pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki

spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475), z wyłączeniem art. 45 ust. 5 i art. 47 tej ustawy.

2. Przepis ust. 1 może być odpowiednio stosowany w przypadku pomocy finansowej udzielanej ze środków innych niż pochodzące z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 21i. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przeznaczenie oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 21b, uwzględniając efektywne i skuteczne jej wykorzystanie oraz zapewnienie przejrzystości jej udzielania, a także cele programów ustanowionych zgodnie z art. 21a.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22–28. (pominięte)

Art. 29. Środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej stanowią środki pieniężne Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie art. 14 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 30. Fundusz Kredytu Technologicznego utworzony na podstawie art. 14 ust. 1 niniejszej ustawy, przejmuje aktywa i zobowiązania Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

Art. 31. 1. Spłaty rat kapitałowych, odsetki od udzielonych kredytów technologicznych, odsetki od lokat środków Funduszu w bankach oraz inne wpływy składające się na środki Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej są przychodami Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie art. 14 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Wydatki określone dla Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej są wpływami i wydatkami Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie art. 14 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 32. Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje, w imieniu ministra właściwego do spraw gospodarki, umorzeń kredytów technologicznych udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego do dnia wejścia w życie ustawy ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego, działającego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej. Umorzeń dokonuje się na zasadach określonych w art. 33 i 34.

Art. 33. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje umorzenia części kredytu technologicznego w ratach w wysokości odpowiadającej 20% wartości netto wykazanej na przedkładanych, nie częściej niż dwa razy w roku, przez kredytobiorcę fakturach dokumentujących dokonanie sprzedaży towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej finansowanej z kredytu technologicznego wraz z potwierdzeniem dokonania zapłaty.

2. Całkowita kwota umorzenia kredytu technologicznego nie może przekroczyć:

- 1) równowartości w złotych 1 mln euro przeliczonej według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonania umorzenia;
- 2) 50% kwoty wykorzystanego kapitału kredytu technologicznego;
- 3) w danym roku kalendarzowym – iloczynu 10% kwoty kapitału wykorzystanego kredytu technologicznego i liczby lat, które upłynęły od dnia udzielenia przedsiębiorcy kredytu technologicznego;
- 4) 30% wydatków, o których mowa w ust. 7, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej w Warszawie lub Poznaniu, z zastrzeżeniem ust. 3–6;
- 5) 40% wydatków, o których mowa w ust. 7, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej we Wrocławiu, Krakowie lub Gdańsku–Gdyni–Sopocie, z zastrzeżeniem ust. 3–6;
- 6) 50% wydatków, o których mowa w ust. 7, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej na obszarach niewymienionych w pkt 4 i 5, z zastrzeżeniem ust. 3–6.

3. Pomoc w formie umorzenia, o którym mowa w ust. 1, podlega sumowaniu z inną pomocą publiczną uzyskaną przez przedsiębiorcę w innych formach oraz z innych źródeł, przeznaczoną na inwestycję technologiczną będącą przedmiotem kredytu technologicznego lub na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z tą inwestycją,

i nie może łącznie przekroczyć limitów, o których mowa w ust. 2 pkt 4–6 oraz w ust. 4–6.

4. W przypadku gdy umorzenie dotyczy kredytu technologicznego udzielonego na inwestycję technologiczną w sektorze motoryzacyjnym, maksymalna wielkość pomocy publicznej wynosi 30% limitów, o których mowa w ust. 2 pkt 4–6, jeżeli wartość całkowitej pomocy publicznej brutto, o której mowa w ust. 3, przekracza równowartość 5 mln euro.

5. W przypadku gdy umorzenie dotyczy kredytu technologicznego udzielonego na inwestycje technologiczne w sektorze budownictwa okrętowego, maksymalny limit pomocy publicznej wynosi 22,5% wydatków, o których mowa w ust. 7.

6. W przypadku gdy umorzenie kredytu technologicznego dotyczy przedsiębiorcy będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 70/2001”, maksymalną wysokość limitów, o których mowa w ust. 2 pkt 4–6, podwyższa się o 15 punktów procentowych brutto, z wyłączeniem przedsiębiorcy działającego w sektorze transportu.

7. Umorzeniem mogą być objęte, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, następujące wydatki poniesione w związku z realizacją inwestycji technologicznej, udokumentowane zapłaconymi fakturami:

- 1) na zakup, na warunkach rynkowych, nowych lub używanych środków trwałych, z wyłączeniem środków transportu, w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie transportu;
- 2) na rozbudowę lub modernizację istniejących środków trwałych;
- 3) na instalację i uruchomienie środków trwałych;
- 4) na prace przedrealizacyjne, w tym niezbędne studia, ekspertyzy, koncepcje, projekty techniczne bezpośrednio i wyłącznie związane z wdrożeniem nowej technologii, w oparciu o którą jest realizowana inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym, oraz koszty produkcyjne niezbędne do legalizacji technologicznej produktu (wyrobu lub usługi) powstałego w wyniku tej inwestycji;

5) na zakup wartości niematerialnych i prawnych w formie: patentów, licencji, nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, które w przypadku przedsiębiorcy niebędącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu rozporządzenia nr 70/2001 nie mogą przekroczyć 25% wydatków, o których mowa w pkt 1 i 2, pod warunkiem że:

- a) będą stanowić własność kredytobiorcy i będą przez niego wykorzystywane wyłącznie w podregionie w rozumieniu przepisów o Nomenklaturze Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym, przez okres co najmniej 5 lat od dnia zakończenia inwestycji,
- b) zostały nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych,
- c) podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami podatkowymi.

8. Umorzenie części kredytu technologicznego dla celów podatku dochodowego jest traktowane jako zwrot przedsiębiorcy wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w ust. 7 pkt 5.

Art. 34. Umorzenie następuje pod warunkiem, że kredytobiorca przedłoży następujące dokumenty:

- 1) faktury dokumentujące wydatki, o których mowa w art. 33 ust. 7;
- 2) faktury dokumentujące sprzedaż towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;
- 3) opinię sporządzoną przez jednostkę naukową, centrum badawczo-rozwojowe lub stowarzyszenie naukowo-techniczne o zasięgu ogólnopolskim, których zakres działania jest związany z inwestycją technologiczną finansowaną kredytem technologicznym, potwierdzającą zastosowanie nowej technologii, na którą został udzielony kredyt technologiczny;
- 4) informację o pomocy publicznej udzielonej na realizację inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym odpowiednio za okres

do dnia pierwszego umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;

- 5) zobowiązanie, że działalność gospodarcza związana z inwestycją technologiczną finansowaną kredytem technologicznym będzie prowadzona przez co najmniej 5 lat od dnia jej zakończenia, pod rygorem zwrotu umorzonej kwoty kredytu technologicznego;
- 6) zaświadczenie wydane przez naczelnika właściwego urzędu skarbowego o niezaleganiu z zapłatą podatków odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;
- 7) zaświadczenie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych;
- 8) zaświadczenie właściwego miejscowo oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia.

Art. 35. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Przedsiębiorcy, którzy uzyskali status centrum badawczo-rozwojowego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, zachowują status centrum badawczo-rozwojowego na podstawie ustawy.

Art. 36. Do spraw wszczętych i niezakończonych, w tym wniosków o przyznanie statusu centrum badawczo-rozwojowego złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy i nierozpatrzonych, mają zastosowanie przepisy niniejszej ustawy.

Art. 37. Traci moc ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723), z wyjątkiem art. 9–11, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2008 r.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁵⁾, z wyjątkiem art. 14–16 oraz art. 29–31, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 2 lipca 2008 r.